

Znajući naše ljude od vlasti, treba postaviti pitanje koliko su se oni ugradili u ove silne milijarde.

Kako zamišljate Bosnu i Hercegovinu u bliskoj budućnosti? Ovo pitanje bilo je postavljeno u jednoj bh. gimnaziji kao tema za pismeni sastav. Profesor koji ga je postavio uz kafu nam je, potanko i natenane, pričao šta su sve njegovi učenici napisali ispod ovakvog naslova. Kad je završio, jedan od nas iznenada baci to pitanje na naš sto i ono odjeknu kao kamen koji se survao u pećinu.

Nakon duže pauze prvi se javi baš onaj koji je naše popodneвно ćaskanje pretvorio u horor-razgovor, kako ga je nazvao jedan od nas "ćaskanjara na ćošetu", kako nas je opet nazvao profesor aludirajući na roman Ćaskanje na Nilu egipatskog pisca Nagiba Mahfuza. "Bit će to zemlja staraca", reče i počeo o sve silnijem odlasku mladih, besperspektivnosti, korupciji i brizi klero-nacionalističke vlasti jedino za vlastiti profit i interes stranačkih uhljeba...

Neugodni zadatak

I sve tako redao je izraze i sintagme izlizane od silne upotrebe poput odbačanih cipela kakvog skitnice. S njegovog jezika klizile su riječi kao na traci, prežvakane, u tako dosadnom rasporedu da smo jedva čekali da završi. Sigurno bismo ga i sami prekinuli da nije - baš u trenutku kad smo se počeli pogledati, očekujući jedan od drugog da preuzme na sebe taj neugodni zadatak - kazao da će se u ovoj zemlji do 2030. penzioneri, korumpirani političari, ratni profiteri, karijeristi svih fela i kradljivci automobila sudarati s ratnim zločincima koji su uredno odležali dvije trećine kazne, jer ni oni neće imati kuda.

"Koja bi to zemlja prihvatila isluženog ratnog zločinca?" Baš tako je rekao i tim naglim obrtom u svojoj ustajaloj priči načinio takav propuh da smo mu oprostili svu onu izvakanu govoranciju.

Nakon njega javio se veterinar. "Ja ništa ne vidim", rekao je. "Godine 2030. u ovoj zemlji prst pred okom nećeš vidjeti. Nosa vlastitog da se čovjek poželi." I, okrećući se prijatelju do sebe, dodade: "Svi ti koje si nabrojao hodat će s maskama na licu, a čestit svijet bit će pod zemljom." Odmah je dobio svu našu pažnju.

"Evo", reče i maši se mobitela. "Do 2030. ova zemlja bit će zavijena u magle i dim." Čitao nam je vijesti glasom proročkim, kao da čita testament, volju kakvog suludog boga koja mora biti ispunjena bespogovorno.

"Početkom novembra Vlada entiteta Federacije BiH prihvatila je završnu informaciju o izboru projektnog partnera za izgradnju bloka 7-450 MW u Termoelektrani Tuzla i dala saglasnost Elektroprivredi BiH na odabir kineskog konzorcija koji predvodi firma China Energy Engineering Group. Ovaj projekt, vrijedan približno 700 miliona eura, vlast je proglasila jednim od najvećih investicija u poslijeratnoj Bosni i Hercegovini."

Svakom njegova termoelektrana

“Sredinom novembra Munever Čerčić, direktor Rudnika mrkog uglja Banovići, najavio je da bi izgradnja termoelektrane u Banovićima mogla početi sljedeće godine. S kineskom ICBC bankom konačno je parafiran ugovor o finansiranju 85 posto projekta izgradnje termoelektrane Banovići, blok 1 snage 350 MW... Izgradnja će koštati približno 500 miliona eura, a trebala bi biti gotova do kraja 2019.”

“Krajem novembra u Budimpešti je potpisan Memorandum o saradnji na realizaciji projekta Rudnik i termoelektrana Kamengrad u Sanskom Mostu. Memorandum je potpisan između China Energy Groupa i Lagera d. o. o. iz Posušja. Predviđena su dva bloka po 250 MW, teška 500 miliona eura. Rudnik u Kamengradu jedini je privatizovan i već godinama Lager d. o. o. kuburi s problemom plasmata uglja.”

“Juče je u Banjoj Luci potpisan ugovor o izgradnji termoelektrane Gacko 2. Ugovor je potpisan između entiteta Republika Srpska i China Machinery Engineering Corporationa. Vrijednost ugovora je 500 miliona eura. U ime entiteta RS potpisao ga je Petar Đokić, ministar industrije, energetike i rudarstva, uz prisustvo Željke Cvijanović, entitetske premijerke, i Milorada Dodika, entitetskog predsjednika. Ugovorom je definisano osnivanje zajedničkog preduzeća u kojem će kineska strana imati 51 posto. Gacko 2 će imati snagu od 350 MW.”

“A slušaj sad ovo”, reče naposljetku veterinar. “Krajem novembra, na Samitu o klimi održanom u Bonnu, 18 država je osnovalo Savez za proizvodnju energije bez uglja i najavilo izbacivanje uglja u proizvodnji energije do 2030. Sljedeće godine očekuju više od 50 članica. U tom savezu ozbiljne su zemlje: Italija, Francuska, Holandija, Finska, Danska, Švicarska, Kanada, Velika Britanija, Belgija...”

“A naša vlast planira da nas i bukvalno satjera u zemlju”, reče profesor sav preneražen.

“Na kraju će od nas načiniti krtice”, reče veterinar.

“Znajući naše ljude od vlasti, treba postaviti pitanje koliko su se oni ugradili u ove silne milijarde”, reko sam.

“Dobro su ih rasporedili, svakom njegova termoelektrana”, reče novinar.

“Svakom njegova ugradbena milijarda.”

“Svakom njegov Kinez.”

I redali bismo tako do besvijesti da nas profesor ne prekinu: “Haj’mo, brate, na nargilu.”

I otišli smo, vjerno, kao svaki put kad nas uhvati huja pred Bastiljom naše pogane balkanske stvarnosti, dva desetljeća zidane pohlepnom rukama korumpiranih vlastodržaca i ratnih profitera.

Izvor: balkans.aljazeera